[redacted]

[redacted]

שלום לך אפרון.

אני יודע שאין לך כאן לשאול את אבתיה, בכל
כאת אבתוה לך באה אילים.

ראיתי, רובה אני לאחר לך, שלא כבאי שרחלה
תיסף לאיטליה לבביא אותו. אני לבד רובה מאוד
מאוד לחבור הביתה. אני מאוד מתגעגע אילכם. אבל
עלת עתה אי אפשר לחבור. נבון שאבנו את המלחמה
עם היטלר. היטלר כבר מת והוא אינו יותר. אבל
בעת בריבים אנחנו לחפש ולמצוא הרבה יהודים.
כה קשה מאוד למצוא אותם. כשהיטלר רבה שהרוג
את היהודים, אז הרבה יהודים התחבאו בכל
מיני מקומות. במקומות שהיהודים התחבאו, אין
לכם רמיון וכם לא שמעתי שהיטלר מת ושהמלחמה
נגמרה. לכן כם לא יבאו לביין מתחבואיהם.
קבת יהודים מצאנו כבר. מצאנו גם יהדה אחת,
שמה בתיה; היא בת חמש והיא יהדה נחמדה
מאוד. אבל אנו רודים למצוא הרבה יהודים.
אז כשנמצא הרבה יהודים, נחבור כולנו לארץ

ישראל נביא אתנו את כל היהודים.
לכן אני חושב, שכדאי שרחלה תשאר יחד אתכם
בכפר-אנתם, ותחכו לה שאני אחזור.
בינתיים אשתדל לחזור לבורק בג'יפ או טכסי
חדש. כדאי שתכתוב לי, אם לחפש יותר ג'יפ
או טכסי.
עוד דבר אני רוצה לכתוב לך. אני חושב גם
שלא צריך לפרוץ את עלאי בלב כמו שהיא שרה
בלבל בטכסי. יותר טוב שאחזא לבורק טכסי חדש,
אז לא נצטרך לפרוץ אותה. אתה תקח לבורק
את הטכסי החדש ולעלאי תאסור את הטכסי
הישן, ותעלו שלום ביניכם. ועד שאני אחזא
טכסי חדש לבורק, תוכל לנסוע באוטו הגדול שכמעט
הביא לך. אני חושב שכך יהיה הכי טוב.
כיון שאינני רוצה לכתוב לך מכתב ארוך,
לכן אצחור כלת ואומר לך שלום ולהה טוב.
ומה עוד שכתבתי? לשלוח לך הרבה מאוד
נשיקות חזות. וכה הכול. מרדכי

(4)

אבירון שלום לך!

אני שולח לך את האהבה הכי גדולה שלי.
אני יודע שהיית רוצה שהמקום אהבה אבוא אני
בלבד. גם אני מאוד רציתי בזאת, אבל אבבא לא
ארשים לדיין לנסוע. לכן אשלח לך אהבה קבר ותענ.
הרוח אתנה לדורך חיפשתי אולו ברול, אבל לא
אבאתי. ישנם פה רק אוטומובילים קטנים מאוד, כאלו בהו
ששלחתי לך פעם, לכן לא רציתי לשלוח אתיכה הפעם.
אני חושב שבאתך שאני שולח לך הפעם - תאבא גם כן
חן בעיניך. אני אסביר לך מדי האתנה שאני שולח
לך. תשתה את הקוסמה ותראה לבנים הקוסמה
ישנם ברגים, אומים לברגים, כל איני חתיכות על שני
אפתחות גאומים. נוסף לכה תראה שני עיגולות
עם הרחה ביורים. בלי לך, שכל הברגים המגיעים
על עיגולות הנייר, אפשר לברגיה אותם מחתיכות
בעל עם הברגים. אפשר לברגיה ברגים ישים מאוד,
לשלי; אופנים על שולחן גלגלים, מריצה, כמה גדול כאו
לבור הנעוקות עוד וגדר.

איך לוקח את באתך? קשה לי לסדר לך. אתה
תצטרך לבקש את אישור שלצור לך. אם את רובה,
תוכל לבוא לנסות. תסתכל היטב בעיר, איפה חוקים
אתה צריך לקחת ליד, ותנסה לחברם ואולי תצליח.
קודם תנסה לברר את הדברים הפשוטים, כאן;
שני בגדים, או את הכסף שהיה יושב שלו ואביו, או
תוכל לברר אם שאובא חן בעיניך.
כלת אבקשך שתאיר תורינו לו איפה הדברים הינלחת
לברר. ואם באתנה לא אוכלת חן בעיניך ולא
תרצה לשחק בה, אז תוכל להשאיר אותה אצל רחל,
והשאני אבוא לחג הדיבורים או לפני חג הדיבורים, אז
נמל שניהו לתל-אביב ונקבע אתנה יפה.
וכלת אומר לך שלום רב ואתן לך נשיקות. אבל
שכחתי באה נשיקות אינך לך. רבותי לתת לך לבוא
כל שנה נשיקה. תודיע לי תיכף ומיד בן כאה
אתה, דברי שאקבל באה נשיקות לשלות. שלום, שלום
אבא

(4)

אפרון שלום לך!

מה שלומך אפרון? אני מרגיש טוב מאוד.

בזמן האחרון קבלתי ברכה ציורים שלך, קבלתי.
גם הבדיקות מעניין, אני אודה לך מאוד לבור כל פעם
שלך. רציתי לשלוח לך ציורים שלי, אבל ציורי הם
בכלל לא יפים לכן לא שלחתי. המורה כבר שלחתי
לך פרחים מיובשים, האם קבלת אותם?

כלת רוצה אני לשאול אותך משהו. אבל אשאל
אותך בסוד, שאף אחד לא ישמע. טוב? אם כן תגיד
לי האם כבר נכון מה שרחלה כתבה לי. שקרחת
אבל רחלה קבלת בעניין לבקש שלך ושאתה מתבונן
עכשיו לבקר אותי? אם כבר נכון, אל תכתוב לי
תיכף ומיד, ותודיע לי מתי תבוא אלי. בבאים בפיש
תבוא, אני רוצה לחכות לך.

עוד שאלה אחת. רחלה כתבה לי שאתה יכה נחמד
מאוד, האם כבר נכון? אז תגיד לי איך כה אתה
עושה שתהיה יכה נחמד מאוד? אני רוצה את כבר
לדעת. כביכול שאני גר לבשיו ישנם בחה ילדים, אבל
הם לא כל כך נחמדים. לכן רוצה אני לאחר להם מה
עליהם לעשות בכדי שהם יהיו נחמדים כמוך.

כהו הכול מה שרציתי היום לכתוב לך.
שלום לך אפרון, קבל מאני הרבה נשיקות מאני.

אברהם

אפרון שלום לך!

מה שלומך אפרון? המלה בתרגום לי שמצא באפרון
אתה לסוק אאוד אתה יודע כל המצן ואין לך
שום. אין לך כאן לדאוג לחברו, כבראה שמגלל כה
חבלת לבתוב לי מכתבים. לכן אינני יודע מאם
קבלת בכר את המוטו הקטנטן שלחתי לך. אתה
יודע למה שלחתי לך את המוטו הקטנטן? אני מנשה
לברר תאונה לם מוטו, אבל לא עולתי לאבוא המוטומובילים
נמצאים כאן מכר אחד, ולא שאפשרים לבלם את התאונה
מה המוטומובילים לוכרים ולא יוכלים לם בתאונה.
אבאתי רק תאונה אחת של יד לם מוטו קטן, אתה
שלחתי בכר מצן. אתה לבין לא בתבת לי מאם קבלת
את התאונה של בילר לם המוטו, או לא? אבל אני מבין
לשלוח לך עוד תאונה לם מוטו, לכן שלחתי לך את
המוטו הקטנטן, שהוא כה קטן כמו תאונה. ואתה
תוכל להחזיק אותו אפילו ביד אחת. נכון? אתה
יודע איך קוראים למוטו הקטן הזה? בְּכִיף.
אני יודע, שאתה רוצה לקבל מוטו גדול ולא קטן.
אבל, אתה יודע אפרון, שאי אפשר לשלוח מוטו

בבול-דבואר. אך אין כדבר, פלס בם אתה
תקבל אותו בבול. אתה יודע אתי כמה יהיה?
בשהגלחתה תיגאר ואני אחכור מדיתה, אם
תקבל אותו בבול מאוד. ומינתיים תשחק כדגים
בקטן ואם הוא ישבר אבלק, תודיע לי תיכף
באבתה ואשלח לך כדים אחר. ואולי רוכה אתה
אלהו אחרת, אם תבתוב לי מכול.
מסוף האבתה רוכה אני לשלות לך סוכ, שאל אתר
לא ישאל. סיפרו לנו שבקרוב תיגאר המלחמה. עכשו
כבר הרבה ברגנים. ובקרוב גם אנחנו נבא לפלחם
ברגנים. כשאנו נלחם בהם, נהרוג הרבה מאוד
ברגנים ונם את היטלר נהרוג ואם תיגאר המלחמה
ואני אחכור מדיתה. אבל עלת לתה כדיך לוב
לחבות. אתה תקשיב לחריו, ותשאל אתו ובילו
שהגלחמה נגמרה. תיכתוב לי תכל אבתה אל כה
ואני אבל שאנו יכול כבר לחכור מדיתה.
ועלת-לתה שלום כה לך אחריו. ואני שולח לך
הרבה מאוד נשיקות חמות.

שלום לך אפרון!

אני יודע הכול. רחלה כתבה לי שאינך אוהב אותי יותר, ושאינך רוצה לקבל אכתבים ממני, אבל הכול בגלל מה אני כן אכתוב לך מכתב. אני גם חושב שאתה תסכים לשמוע את מכתבי. אתה יודע למה אני חושב שתסכים לשמוע את מכתבי, כי לי נדמה, שהכול בגלל מה אתה כן אוהב אותי. הלא גם אני אוהב אותך, אם למה שאתה לא תאהב אותי? אני יודע מה שאתה תגיד. אתה תגיד שאתה לא אוהב אותי אפני שאני לא בא בבית. נכון שאני לא בא בבית, אבל אני לא אשם בכך. אני מאוד מאוד רוצה לחזור הביתה, כי אני מאוד מתגעגע אליכם. אבל אם אני יבוא עכשיו, כשלא ארשים לי לנסוע. אתה יודע הלא שבלי רשות אסור לנסוע.

בדרתי בדרך פלאים עם הקבין שלי ואמרתי לו, שהילדים שלי רוצים שאני אחזור אחר בבית, וגם אני רוצה לחזור לילדים. הקבין אמר לי שרשם אופן לא יכול לתת לי רשות לחזור בבית.

הוא אמר לי, שאחרנו כבר את המלחמה נגד פיטלר

וכלות. בריבים כל החיילים לחפש את הבחורים
שנשארו, בריבים לאסוף אותם יחד, בריך לתת להם
בגדים חדשים, בריך לתת להם אפשרות לנוח
ולהבריא ואחר כך בריך להביא אותם לארץ
ישראל. אחרי שנצחור את כל הדברים הללו, אז יבא
לשחרר אותנו. לכן אחר הקדיון שהוא חושב שלחצ
הבריבות אוכל לנסוע הביתה, "תכן גם שאסדר
פסח אמיתי בדרך הביתה. אז הקשתי מהקדיון
שיתן לי חופש, [redacted] שאני אסע הביתה ואחרי כמה
אחצור לכבא. אבל גם חופש לא יכול לתת לי.
הכל אופן הוא הבטיח לי, שאם יוכל לתת לי חופש
אז יודיע לי. וכה הכול.
אם כן אחרון, אתה רואה שאני לא אשם, ואתה
לא בריך לכעוס עלי. אני חושב שאתה בריך להתבייש
ושוב לאחור אותי לד הסדר של פסח, ואז נראה
אולי באמת אחצור ותוכל לאסור אותי כל הבגלן.
אני רוצה שתודיע לי האם אתה מסכים לעשות כפי
שאני אומר לך.
כלות מי שלם יקבל מאני הרבה נשיקות מהרהמל

שלום לך אהרון.

אני מבקשך שלא תברח ותקשיב למכתב שרחלה תקריא. במכתב הזה קצר מאוד ולא תצטרך הרבה כח להקשיב.

ראשית, אספר לך שהגלתה כבר נגמרה, אבל אנו לא יכולים עדיין לחזור הביתה.

ישנם הרבה מאוד ברחנים שצריך לאסור אותם, בכדי שלא יוכלו לעשות עוד אלתאה. כשנאסור לאסור את כל הברחנים אז נחזור בזמנו הביתה.

שנית אומר לך שאת היטלר לא אוכל להביא לך. היטלר את והוא אינו יותר, ואין את מי להביא.

שלישית אני מודיע לך ששלחתי לך עוד תאוב לחם אותו וגם את התאונות האבחיקות של גדים חיים.

רביעית אני מודיע לך שכבר הכול מה שרציתי לכתוב לך.

חמישית אני אומר לך, שלום רב אהרון

שלום לך אבי.

הבטחתי לך פעם, שאני אחפש סיפור יפה ואספר לך אותו. חיפשתי הרבה מאוד ולא מצאתי אף סיפור. פעם אחת מצאתי כאן סיפורים עם תמונות, אבל הם כתובים בשפה שאני אינני יודע לקרוא בה, לכן לא הבנתי אותם ולא אוכל לספר לך. על כן אכתוב לך בפעם, סתם כבר אכתבה. ובמכתב הבא אספר לך אם נשאר אצלינו.

אם כן, אצלינו כלום חדש. נכון שאתה יודע מה כח חדש? כן! אבל אתה יודע רק אם כח חדש בארץ, אבל אינך יודע איך נראה חדש בחוץ לארץ. לכן אספר לך קצת איך נראה חדש בחוץ לארץ. בחדש בחוץ לארץ בוא קצת לחדש בארץ, אבל לא בכל הם בוא.

נכון שחדש קר בארץ? אם בחוץ לארץ יותר קר ואפילו הרבה יותר קר. בוץ יש בארץ וגם בחוץ לארץ. בארץ יורדים בחדש הרבה גשמים, וגם בחוץ לארץ יורדים גשמים, אבל לא כל כך הרבה. אך לכן יורד בחוץ לארץ הרבה שלג. אם יש עוד בחוץ לארץ בחדש? כן, יש עוד דבר יפה מאוד. כשקמים בבוקר מסתכלים אם רואים על שמשות החלונות הרבה ציורים יפים. כל השמשות מכוסות בציורים שונים. אני לבד מאמין יודע בדיוק איזה מין ציור, זה בוא לפרחים, עלים או עצים, אבל הציורים הם באמת יפים. חבל שהציורים לא נשארים כל היום. הציורים מופיעים בשקר לפם ופם אנשים מוחקים את השמש. לכן מופיעים הם תמיד הגלות בשקר מאוד, אך ביום כשהשמש מתחילה לחמם אותם, אם נראה לי שהציורים מתחילים לרבות ובמלות מתחילות ליפול מהשמשות. כשהמלות מתחילות ליפול מתקלקלים תיכף כל הציורים. אם השמש מחממת אותם הרבה מאוד, יורדות עוד יותר ויותר המלות עד שאכל

[illegible] הבורים לא נשאר שום דבר ולא בשאלות אי
אפשר להבין בכלל, שהיו שם קצת בורים. אך אין
ספק, באיזה מלחמה - כאילו שליקה אופלים שם המלחמה
הבורים. כך נאלץ כה כל הכלא. מלחמה אפלים הבורים
ומיתים בלפלאל מתחת אותם עם נאלאים.
ובכל מאמץ הכול את שיש לנו [redacted] ברור לי, בורים על
המלחמה ושלב באוף. אך נראה לי שאתה עדיין לא מאמין
שלב ובכלל לא יודע [redacted] מה עם שלב. לכן אספר לך
קצת על שלב. אתה יודע איזה כבוד יש לשלב?
אני בכל מאת אומר לך. בשלב הוא לחמר לכן, הוא
כה לכן מאו שלב, והוא קר שפשוט קשה להחזיק אותו
ביד, הוא כל כך קר מאו שלב. יש לו לשלב בורות שונות
מאוד, לפלאים מאו אבן-בוד, לפלאים ישולים ולוד הרבה
בורות. הבורות שלו רחוקות מאוד, מאוד לבורות של שלב.
בקצה הכול כבר [redacted] לפנות [redacted] שבשלב הוא לכן, קר
ומלא בורות שונות ולהוא יפה מאוד. בלוקר יפה הוא
בשלב אחרי שהוא יורה לחפש את הכול. הוא
חפש את כל הבורות, את השדות, את בשות
הבורות, את. הבנים הלוחמים לחלוים בלו אלים, אפילו
את חוט המשלח חפש בשלב. [redacted] נראה באוף
פרשו סדין לכן לא הכול. אך בשאלות [redacted] או [redacted]
אוטומטיים מתחילים לדבר על בשלב, אז נראה בשלב
ומשלה בוף. לכן אין בעיה שלב יפה בקרו. אבל
בשלבים אחרים לדור, אשר מאוד לראות הרבה,
הרבה שלב שאינו לא נראה. רק מאוד לדור לא
נותנים אמונה לשלב, אבוון שיש הרבה אשתקים
ופים ומבחיקים - שאפשר לשחק בשלב ושל. הכי
הרבה אשתקים בבדרו שלב. המשחק הוא פשוט מאוד

[illegible] בכבודו שלו. כל אחד לוקח איזה
שלב, עושה אותו בכבוד [illegible] ומוסר את הכבוד לא
הרב שלו, ובקבוצות הגדולות. כך באמת אנחנו מאמינים
אמונה. לומדים בחורים צעירים ומוסרים אחד לא השני
כבודו שלו. כשמקבלים אבא מכבדים שלו, אז כל הלא
בוגר. אבל כשבאים אלי ביחד עשרים או שלושים, כל
כבוד לא נותן, כי עשה באמת יקר אמונה.
שנו לו אותך ובמה שלו. עושים עולם-אל אשלי. איך
עושים באמת? קודם לקחים כבודו שלו קטן ומתמלא
לגלגל אומר לו בשלו. כמו שמשלים אותו, נמשיך עוד שלו
אבל הכבודים ובכבוד אמתי לגדול. כך משלים את הכבוד
בדרך כמו לך לכבוד נעלה גדול אמתי - כאן מגיע
אמצע, אז מוציאים את הכבוד בגדול הרב מתמלא
לגלגל כבוד שלו שלו. את הכבוד הזה משלים בחוץ.
אז לוקחים את הכבוד הזה ושאת מוסרים לכבוד
הבא בעולם, כך נראה בעיות בכבוד בגדול כמו
עולה לא אבא ובכבוד בקטן כמו רגל לא אבא. לכבוד
כמו לוקחים לו מתכבדים שרים ומנהלים אותן לתוך
הכבודים שלו בקטן ומה נראה כאן עכשיו, לוקחים לך
לו מתכבדים לך ועושים מתמלא מהשנה בכל. וכבר יש
לנו עולם-אל. אם כולם אפשר לגלגל לך שלו ולעשות
ובדרך לאל, מתחת יד אחת אפשר לחמוש מאאא ובית
עולם אל. אבל אי אפשר בשאר לעשות את הבעלי
אל, מתמלא לבמה לו כבודו שלו לך שמקבלים
את כל העולם-אל ומתמלא לעשות חדש.
אפשר לשמוע עוד הרבה אשמקים בשלו. אבל
לא כולם אשמקים בשלו ושאתם לקראתו. שנים
מרבה אנשים ילדים, שרים לשאר לא שאתם אנשלו

אולי לרוסיה, הם עצובים מאוד בשבילי מתחילה לרבות.
אתה יודע למה הם עצובים? כי ישנם פרדה אנשים
וילדים שהם עניים מאוד, הם גרים בדירות
כלות מאוד, אין להם בגדים טובים ואין להם עצים
טובות. בשבילי אז קר להם, נורא קר להם.
לכן הם עצובים מאוד בשבילי והשלג יורד.
הם רוצים גם כן לשחק בשלג, אבל בגלל
הקור לא יכולים לצאת בחוץ. הם מתפללים רק
מקום חם שיוכלו להתחמם קצת.
כה עכשיו אני שם לי לכתוב על השלג. שבשלג הוא
יפה מאוד אבל לא בשביל כולם הוא טוב.
כלות נשכרתי שאני כבר לא יכול לכתוב לך.
אם כן שלגל! לפני כמה ימים רציתי לשלוח לך
קצת שלג בחבטה. וכאשר הוצאתי, אספתי קצת שלג
נקי ויפה, ארזתי את השלג בנייר וקשרתי ולחצתי בדיוק
רציתי לשלוח בדואר. אך כשבאתי - לחצתי היום - לקחתי את
החבילה וללכת לדואר, ראיתי שכל הנייר מסמרטוט נרטב
ונקרע ואי אפשר לשלוח. לכן לקחתי לך הפעם שלג, שאני
אתן בקופסה פה, את הקופסה שאני מעטפת לך הבנים
בבית שלשלג יתיבש ואז הוא לא יקלב את הנייר.
אבל גם הפעם לא הצלחתי, כשחזרתי לעטפת לקחתי
את השלג הלוהט, הבאתי בקופסה-בקקום שלג-מים.
אז נודע לי שבדרך או אפשר לשים שלג. כדי שהשלג
מתיבש, הוא נמס ונהפך למים. אם כן, לא אוכל
עכשיו אופן לשלוח לך קצת שלג. אבל לעשות אשרו
אחרת. כשאחזור מהבבא, נסע פעם לטוון בקקום שיש הרבה
שלג ואז תוכל לראות את השלג. מעניין?
כלות שלום לך מהרון ולחרות הקור הבבדון, אשלח לך
נשיקות חמות מאוד. מבבדה

(46)

PLEASE ADDRESS YOUR REPLY TO

YMCA WITH HIS MAJESTY'S FORCES

No..... Rank.....

Name.....

Address .....

..... Date.....

אבא יקר!

היום בוקר לי אבא בחיבה רבה.
אבא הואל לשלחני אבא אחוק לבלי
מבחר אחוק לנבחר, ואני בבר באאת
ליל. אבל בלבד בחבר לי [redacted] שאבא
רובה שאבחנו אליך אבחנ'ם קבר'ם,
שלא מבטרם לבקליב בבבר בא'ן לכן
בוחר אני אליך אבחר קבר. אם מבבר
מפלם לבקליב יחר בא'ן. חבקל את
ניבר שלא חקבא לפניק את בשבחר
שבחרמ אליר. אני מקבחמ לר בשבחר
על חוט בבולם שראמ'ם אם אם בם אלינן
אחקר. נבר חקבא הפניק אר בשבחר
בלא אני אבחר לק שאני בבא ומבנל
טוב, כק אני חבלגל לחבר בבי'בר.
אני רובה לבר'ם אחבם כל בבאן ולא
לשמל יחר לבבא, אבל לחבר לר בבר
באן לר שאני אבל לחבר אלבם נבחר
לי לפלם בבר בחבמ לק, שאני אחבר

NATIONAL WAR EFFORT. PLEASE USE BOTH SIDES OF PAPER

בנראה יום הולדת של נירה. אני
אדקשק אדרון, בשיהיו רק כאה ימים יום
הולדת של נירה, תכתוב לי מכתב ותגיד
לי שלי תיכף לחצור. אני חושב שאני לבד
אצבור, אך יותר טוב שתכתוב לי אל
מכתב. וגם שיהיה יום הולדת של
נירה, כתוב לי מכתבים אחרים.
שלום רב לך אדרון וקבל אתנו ברכה
ברכה משיקות אבדרהם

(47)

אפרון שלום לך!

לאחרונה קיבלתי פיסת נייר קטנטונת,
שלא אובל ברבה לכתוב אליך.

אני רוצה לספר לך, שאפילו שטעיתי,
לא קבלתי אתך אל אחתה ואל גיור.

ואני רוצה לאחר לך, שאתה היאחת לא
רוצה לקבל אתי אבתבים, אבל אני
מאוד מאוד רוצה לקבל אתך אבתבים.

לכן אפרון, אפילו ובלאה תשלח לי ברבה
אבתבים וגיורים, וכה הכול.

פיה שלום אפרון וקבל אתי ברבה עיקות
אברהם

שלום רב ~~לך~~ לך אהרון החביב

קבלתי את מכתבך ושמחתי מאד

יפה מאד שאתה מתקדם בלימודים

כתוב לי מה אתה יודע האם הטלויזיה

מעניינים אותך מסור שלום לכולם

כולה

אפרון שלום רב לך (49)

אני קבלתי את מכתבך
היפה ששלחת לי ביום
הולדתך. ואני מאוד שמח
שאתה ה"ת נורא חביב.
אני רוצה שבל הבאן
תהיה נורא חביב.
אני רוצה לבקשך שלבא
תרבה לכתוב מכתבים
ובעיקר שתכתוב לבד
ברבה. אם שבתבת הפעם
לבד היה כתוב יפה
מאוד.

שלום רב לך אפרון
תהיה בריא וקבל ברכה
נשיקות אמני. אברהם

50

אפרון שלום לך!

אני לא יודע בדיוק אתה כותב
לקבל מכתבים מאני, לכן מכתוב לך
בפלס מכתב קצר מאוד. אחרי
שאקבל תשובה מאיך, אז אדע בדיוק
לכתוב לך עוד מכתבים או לא.

בינתיים מכתוב לך רק כמה שפכות
אבלי בסדר ואני בריא ושלם. עדיין לא
בצלת לחיילים שלנו. אני יושב באחנה על
גבא ומחכה עד שתגיע אניה לנמל.
כשתגיע אניה נפליג בה לצרפת,
ומצרפת נעלה ברכבת לבלגיה או
להולנד, במקום שנמצאים החיילים
שלנו. וכה הבוא.

היי שלום אפרון ותמסור שלום לכל
מדי הבן ולמיכה.

קבל מאני ברכה נשיקות חמות

אברהם

(51)

אברון שלום לך!

היום כותב אני את האבתה הראשון אליך.
אספר לך גם לאה בוקא אליך. רציתי לכתוב לך
לפני כמה ימים, ולבשרות לך לבוא אבתביך, בוריך
ומלוקר לבוא. ברבה בעליקות - שלחתי לי. רציתי
גם לכתוב לך לבוא כמה, שאתה יכל נורא הביב,
כפי שרחלה כותבת לי תמיד. כל הכאן רציתי
לכתוב ולא כתבתי. הסלח אני הראתי כותבה.
לאחרי השלמה. היום הגענו לאקום חדש. היה נורא
ליי. התפלשתי, שברתי על הגוף לקרתי. ספר
ביד הקלה והתחלתי לקרוא. ברגע כאן לא קראתי
הספר. עכל-אדי, ליני נעבאו ומה רוחה אני שאני יכל
הרוף על יד אל פרחה, בשאל כוכבת ומחוץ יפה מאוד.
בתאום שאל אני ביפבוף על אוטו ומעבר לפני אוטו
בכיס עלבר וקופצים אנו אחר, נבב ורחלה. בראל
ראשון לא יכולתי לראות שאתם באתם לבקר אותי.
אך לא הסקתי, לוד לחלות ואתה בדר קפלת
על ברכי, אך הכל סודרת ראלך אני רציתי לדרוש, אבל
אני בחבקתיך חבק. לאל לאל סודרת חבר את ראלך
אלי וגם בתבקנו ובתנשקנו חבק. בתחלה לספר
לי שאתה ארגלגל אלי ושאתה רובה שאתור אבר.
רציתי לדר לספר לי אך בתאום טק-טק-טק חבק בלדר אומ,
כשתי אור על הרוחתים שחקיאים בלל כבה ואפילו
רחלה לא נותנים לי לדבות אתבם. הסקתי רק
לתת לך כמה נשיקות. לנבב ולרחלה לא הסקתי
לתת אפילו נשיקה אחת. אבל תתן לבן נשיקה
אחת. טוביה בשאני אחבור, אחזיר לך כל הנשיקות.
מאבהה

אבירון שלום לך!

בפעם אחרונה לך אחתה קבר מאוד. אני
יודע שאתה בריק לעמוד ברבה מאוד באוטו ואין
לך פנאי לשאול מכתבים ארוכים, לכן אשאל
אותך אם שלומך? עוד אומר לך שאני בריא
ואני מרגיש טוב. אני רוצה לבקש בעם לשלוח
לך תמונות אבחיקות. יש תמונות אבחיקות
איך שילדים קטנים התלבשו כאן חיילים. יש עם
ילדים עם רובים, יש גם ילדים עם אווירון,
יש עם ילדים באוטו, ולאוטו שרשרות כאן
לטרקטור, באוטו בפה רואה לאוטו שאני עומד בו.
אם תבתוב לי בעם רוצה אתה שאשלח לך
תמונות אלו. כתבו בלי המבתה. עכשו שהמכתב
הוא קבר? אי שבתי לרוסיה לאבתה הרבה
מאוד נשיקות מאות. יהיה המכתב קבת יותר
ארוך, אבל כפה יחד עם הנשיקות מאני

אבירון

שלום רב לך, אברון

(63)

בבאן באחרון קבלתי ברבה מכתבים מאתך, קבלתי
גם מכתבים שאתה כתבת לאחר כך רק אברו לך.
איך קבלתי אותם אספר לך אחר כך.

קודם אני רוצה לשאול אותך, מה שלומך? האם
הבראת בבר לגמרי, לגמרי? האם יבלו אתה בבר
לבדם, שרוף, לטפס ולעשות קונצים, כמו לפני המחלה,
או שבינתיים שכחת משהו? ובעיקר, האם אתה נמצא
בבר עם כל יתר הילדים בבן? ואם כן, תספר
לי מה אתם עושים בבן.

עכשו אספר לך איך קבלתי את המכתבים שאתה
לבד כתבת אלי ושם אברו לך.

אני לומד עכשו בבית-ספר, בית-הספר שלנו
רואה קבת לביתה של נירה. אלא שבביתה שלנו
אינם לומדים ילדים קטנים, כי אם-חיילים. נכון שזה
מצחיק, שחיילים גדולים לומדים בביתה. עוד יותר מצחיק
שכלל וכלל לא לומדים כאן בספרים וכאמת שלא לומדים אפילו
לכתוב, אלא לומדים רק לתקן אוטומובילים. כיון שבאוטומובילים
ישנם הרבה חברים שצריך לתקן אותם, לכן לומדים אנו
הרבה מאוד שעות, מהבוקר עד הערב. בשלומדים
בביתה הרבה מאוד שעות מהבוקר עד הערב, אנ

אין כאן אלילות אשרו אחרת. אין אפילו כאן לחשוב, אבל
נשלה בספר-אנחם, אבל אין דבר, כה דוקא טוב שיום
אין כאן לחשוב. לכן כשאני שוכב באיטה, כדם שאני נרדם
יכול אני לחשוב על בולכם, איך אדרון, על ערה, על רחלה
ועל כל הילדים והחברים בקיבוץ. אני תאיר שוכב באיטה
ומתחיל לחשוב עליכם. קודם שוכב אני לא עיניים פקוחות
וחושב, ואז אל נגאות העיניים, ואז אינני בריק בדר
לחשוב עליכם, כי אם אני נאבא בדר בינכם, ובל כך
טוב לי. אני יכול אם לטיל אתכם להשתובב ולעשות
הכול מה שרצוני. אין לי בוחק אם, לשלוח לכם נשיקות
בדואר. אני יכול באופן חפשי לחבק את כל אחד
אכם ולנשק כאות נפשי! פיתי גם הרבה פעמים
בחדר של איתק, כשאתה לא ערב הייתם שם
באיבולבים. ראיתי אם הכול. ראיתי כשהייתם משחקים
בינכם יפה, ראיתי גם כשהייתם נבים בינכם וגם
מריבים אחד לשני. פעם אחת ראיתי, כשאתה לבד
נשנת בחולי, ונרה לבדה לך רק קבת, קבת
כשהיא הייתה מותאת את הבחורים שבחולי-באבלותיה.
אני יכול לאמר לך שנשנת יפה מאוד. חבל שלחתי
איפה שיר נשנת. אך אין דבר, אם אתה תמשיך
לנגן בחולי, אם אני בטוח שלוב הפעם מראה איך

אנשן, והמלים אשתבל בדר לבבור ביטב את
שיר שאתה תנשן.

אתה יודע אהרון! בלדה כשהבלקתם נרות חנוכה
בובל על רחלה, בשבולכם שרתם שירי חנוכה, ורחלה
סיפרה לך על הצבור יהודה המכבי. ואתה לבד
ביקלמת את השיר „שקט, שקט, שקט, חנוכיה דולקת".
גם אתה בל כה ראיתי. גם אם היתי יחד אתכם.
אני גם רואה תאיר בשאתה כותב אלי מכתב, ואני
רואה גם כשאתה מתלבש לכתוב אלי מכתב. כשאני
רואה שאתה כותב לי מכתב יפה מאוד, ואינני רוצה
לחכות הרבה כאן, לא שבדואר יביא אלי את
מכתבך, אם לוקח אני את המכתב ביכף ואיך,
ולא אינני מספר כאת, לכן רוצה אתה שהמכתב
אבד לך. לכן תבטח אהרון, שאתה יכול בל יום
לכתוב אלי מכתבים, ואם הם יבוא מאוחר, אל
תבטלו, כי אני באולא מקבל אותם.
בל כה אבלי בל לילה ולילה, נאבא אני בינכם, ובכלל
לא איכפת לי שאני נאבא בבבא ושאני נאבא בל בל
רחוק מכפר-אנרים. אבל בשרק מאיר בבוקר, ולא
יד המאוחל שלי לובר רוח ובשלק בקול רם, לקום!
אם אני פתאום חוזר רחרה למקום שבו נאבאת

הביתה שלי ומאקום בפר-אנתם נמצא אני באחוה
שנמצאים בו בדרך אוכלים ורק כאן בריפים ואין לי
שום כאין לבפר-אנתם, ומאקום פחד של רחלה שהו
ביולנו בולנו יחד, אתה, נירה, רחלה ואני, נמצא אני באוהל
קר ולא יכי רק רחלים ומיילים. ובכל כך חבלו
רציתי לפחות פלא אחת ליבות אתכם יחד גם ביום,
אם פיתי לוקח אותכם לטיול ומראה לכם בדרך
אקלאות יפים, אל כמו שכתבתי לנירה ולרחלה.
אבל אתה יודע אם שאני מושב. שכלת כל כאן שיש
אלחאה, נאשיך לבתראות ולבלות יחד רק בלילות. אך
כשתיצאר האלחאה, אם אחור הביתה ביום, ואאת
אקח את כולכם לטיול יפה. אולי?
ובינתיים, שלום רב לך אברון ושלום רב לכל יחי
הבן ולאיפה. ולך הרבה הרבה, נשיקות חמות.
אבא

אבל שלום רב לך!

אתמול קבלתי מכתבים מרחלה ומנירה. בשתותיהן
אמור, גם אין מכתב מאיך. אבל אחרי שקראתי את
שני המכתבים, הופיע לי בדמיוני רחלה עם נירה כתבו
לי, שלא לך ניתוח על שקדים שאתה עדיין חולה. לכן
הרגשתי שהיה לך קשה לשלוח מכתב. אבל אני בטוח,
שבכל אחרי שתבריא, תשלח לך מכתב ארוך מאוד,
ותסביר לי, איך עדיין אין לך בנתוחים והאם כבר באת מאוד?
ומלבד הא בדרך לצאת מהבית, ואיך אתה מרגיש?
בינתיים אל תסתפק רק ביידיעות הללו. תכתוב לי גם
על דברים רבים.

כמו הרמטיאן עדיין, אולם שכתבתי לך את המכתב
אמש. ואינני יכול להעביר מהם ספרתי לך את כל הסיפור,
על שני הבחורים שבאו אלינו לאנים ~~[illegible]~~ או שפרתי לך על
האוטומובילים שהיו באנים. ~~[illegible]~~ ובכל אינם סיפור
לספר לך עכשיו. אתה יודע מה אני אעשה עכשיו? כלומר
אני מכתוב לך עכשיו על הבחורים, ואם לא כתבתי לך
עדיין על האוטומובילים, אני מבקשך שתזכיר לי את כל
המכתב, ואם עד אז לא אלבה את הסיפור על האוטומובילים
אני מכתוב לך על כך במכתבי הבא.

ובלי הסיפור על הבחורים.

בשהגענו באנה ביתה, נפרדנו מהכול. מה זיז על
דיגלה. נפרדנו מאנשים, נפרדנו מילדים, נפרדנו מפרחים
ובשאים ונפרדנו גם מספרים. ידענו שאחרי שנתרחק
מהיבשה, ניהיה רחוקים בים לא נראה שם אנשים
נוסעים לארץ הנאצאים באנים, לא נראה שם ילדים, לא
נראה שם בשאים לא נריח ריח פרחים ולא נשמע
בפזרון. בפרים.

בק גם היה. כשהרחקנו מחוף, עד שלא ראינו אותו
יותר, נשאר קבוע לעצמו. ראינו רק שמים תכולים מאוד
ומים כחולים מלמעלה. נכון, שבשמים ובמים מהו יפים
להסתכל, אבל הרגשנו עצבים, נבשאים מלפנים, לבפרים, ומעיקר
הרגשנו כל אחד לעצמה שלו. הבחורים מבלבים הרגשו
לבורים שלהם ומאבות הרגשתן עוזבים ולנשים, עלמים
היה גם קבוע לעצמו.

שנינו בק בים, יום אחד ועוד יום ושום דבר
לא בשתנה.

ביום השלישי, אחרי שעברנו מרחבת הבוקר, נכנסתי לאחד
האוטומובילים שעמד על ספון האנה. רציתי קבוע לנוח, אחרי
שעמדתי לחכות את מרחבת הבוקר. (נראה לי שהתבתי לקו,
שלא האנה לבדה בעלמה) לקחתי את ספר ורציתי קבוע
לקרוא. אבל לא קראתי הרבה כאן. התחלתי לחשוב על הבית
ולא יכולתי להתעלם בקריאה. שמתי את הספר

בדרך והתחלתי לחשוב איך אחרון, על נרה על רחלה
ועל כל הקיבוץ, והיה לי באותו רגע - טוב מאוד. כך
שלבתי, [redacted] ראשי נשען על הכסא, סגרתי עיני
שהתחלתי לנמנם.

פתאום, נראה היה לי שאני שומע בויק בויק. הריחתי ראשי
אל הכסא, בכדי להקשיב היטב, האם באמת שמעתי או שזה
רק חלום. אבל תכף שמעתי שוב פעם: בויק, בויק בויק.
קפצתי מיד. אחר אחר אוטו, בכדי לראות האם באמת בפור
נגבאת על האנה או שבחור אצה שהוא מחקה את קול
הבפור. כשבאתי מרוב - אוטו שמעתי בכדי הטיב [redacted] שה בויבים
[redacted] בא אים מאחורי האנה. רבתי אחר לכיוון הדוא וראיתי בפור
קטנה לפה ומתקרבת לאנה. הלכתי מסתכל בגלופה ולא
בטחתי לין מנה, רציתי לראות מיכן היא תרד. כך שאיה
מאוטי זה שהיא הגיעה אל לאנה, איכשהו היא ירדה והתיישבה
על אחד הלחורים שבאנה. [redacted] היא לא הגישה הרבה כגון
לשבת על הלחור, ובאמר כזה בקצת התחילה שוב לעוף.
[redacted] הפעם היא לא הרחיקה לעוף ונכנסה ישר שוב הפעם
על יד הגטרה שלנו. אני התקרבתי אליה והיא לא ברחה.
היא פיתה בנראה לפה מאוד הסבנה. התקרבתי עוד
יותר וראיתי שהבפור היתה נחלשת לקחתי כאה פירורי
לחם ונתתי לה לאכול, אבל היא לא נגעה בכה, אבל
שבתי אולי היא בגאה. כל הדרך שהיא לפה לא הפ

לה איים מאיים לשתיה. הלאתי אז ידה קצת איים לא חלב
וגם מכה היא לא נגלה. אז הבינותי שהיא אפחדת אפני
לכן התרחקתי ובמרחק הסתכלתי בה. רק אז היא
נגלה לעט לעט לאים ואחרי שלמה הרבה, היא התחילה לנקה
את פרורי הלחם שפזרתי לפניה. התחלתי להתקרב
אליה, והיא לא ברחה אפני. התקרבתי עד כדי כך שיכולתי
לגעת בה בידי, אבל לא עשיתי כאת. לא רציתי להפחידה,
רציתי שהיא תשאר כל הזמן אתי מאליה, היא אכלה
ברגה מאן, כיון שהיא מיתה רעבה מאוד. אחרי שהיא כלתה
את ארוחתה היא התרוממה ולפה הבעלתי מאוד שכה
אפר היא לפנה אותי. אבל היא לא התרחקה מהאניה.
היא חשה כאה חוזים אל לאניה וירדה על הריחת שקים
ומתחילה לשיר בוקי בוקי בוקי. הפלם לא הרשתה לבוקי
ונשתתקה. התקרבתי אליה, וראיתה לוחצת ראשה אוכנסת
תחת כנפה הימנית-ושמאלית.
אחרי ארוחת הבהרים, היא שוב הופלה על יד האטבה,
תיכף נתתי לה, איים לא חלב ופירות אבל ולאבאי
אבדר להסתכל מה, היא בלתה לאכל ופירות לה. הפלם
ברר לא הבעלתי, ידעתי שהיא תשאר מאליה, הלא טוב
לה כאן, יש לה אוכל טוב ואיים לא חלב בם מקום
מה אין הלקים. מה חסר לה? ומאחר היא עשאה
בלי לפנות לרב היא באה לאטבה ושוב הפלם -

אמרתי לה אבל ושתיד, ושוב היא לפני ויושבה בין הלקים,
אבל הפלם לא בייבה כלל, לא ידעתי מאם גם הפלם
ישנה או סתם לא רבתה לב"ל.

בעצמי, אחרי שהשאל שקלה והירה טרם ילכה להאיר
קבלת שבוע, שאלתי שקלה מאניה ביובים חלשים של
הנחליאלי. התקרבתי לעקום הביובים ושבתי לבקשיה.
הקשבתי אבל הפלם ביובים לא שאחו אותי. פלם היו כמו
עצובים וכמו בוכים, שגם לי נלשה לבכות קבלת. וידעתי
שלא רק אני אתעצב אילבם אלא בנראה גם הנחליאלי
ארעצבלת לילדים שלה או לחברים שלה. כך ישבתי כמה
זמן והקשבתי לקולם הנעבה של הנחליאלי, עד שהתחלתי
להירדם. אז הלכתי לישון.

בבוקר, כשבאתי לעמדה להתחיל בעבודת ארוחת
הבוקר, מצאתי כבר שם את הנחליאלי מבלבלת
על האורן ומחפשת פירורים. הפלם הנשתי לה את הפירורים
על כף ידי, והיא נשלה בלי פחד מלקחת את הפירורים מעל
ידי. אז ידעתי שהנחליאלי היא ידידה שלי
ואני ידיד שלה, בעיקר בגלל היום היא. כאה בדרכה פלגים אלי
לעמדה. רגעים הייתי תיכף נותן לה פירורי אוכל ומים לפי
חלב, אבל לא כל פלם היא אכלה. בנראה שפלגים
היא באה, סתם לבקר אותי
כל פעם היא לא ביבבה, רק בלבד אחרי שהחשיך

היא שוב התחילה את שירת הקלבוב מאז. ושרתי
בקשבתי וידעתי שאנו שנינו בודדים אני ובנחליאלית אתעלם
לאותם האהובים והיקרים לנו שנשארו אחרי גלים. בסלם
ישבתי אחורה אחור מלילה, סבבתי על יד הנחליאלית.
בשמתלוררתי, היה כבר אחור אחור, הירח היה גבוה בשמים
ומסביב היה שקט גדול, גם הנחליאלית ישנה כבר. התרחקתי
בשקט, שלא הקיר את הבריאה שלי, והלכתי לישון.
קמתי בבוקר הלבם והלכתי תכף לאטמה. לא רציתי שנחליאלית
תחכה לי. באמת היא לא הייתה. חשבתי שהיא ישנה עוד
ותבוא תכף. אבל לשוא חכיתי. היא לא באה. לא יכולתי להבין
לאן היא נעלמה, כלום אנו נמצאים רחוק בים. חפשתיה בכל
האניה ולא מצאתיה. כאבתי מאוד שאה קרה לה אסון. הבטחתי
אחר, אבל לא יכולתי כבלם לעבור.
בשעות הבוקר ראינו ארחוק, רחוק רוח יבשה. אל הבטת
הכול. הריגות, שנחליאלית הקטנה, הרגשה לה בלילה ברוח
הישלה, לכן היא עבה אותי את ידיה לכבה את האוכל
הטוב שנתתי לה לעבה את האקום הרוח שהיה לה בין
הלקים, ובאה לדרך הרחוקה הבדי לשם אל יהיה ואל יהיה
הבדדים.
אדום הבה נעלה לי לוד יותר לכוב. אבל שאחר שידיתי
הנחליאלית חברה לבית ולילדיה. ומה! סוף [illegible]
בלת אומר לך שלום רב אהרון ואני שולח לך נשיקות
[illegible]

PLEASE ADDRESS YOUR REPLY TO

Y.M.C.A.

Rank 55 No.

Name

Address

Date

אהרון שלום לך!

כבר הרבה בא לא כתבתי אליך אבל
ידעתי שאין לך פנאי לקרוא את אגרותי: אבל
עתה בשאתה לבד אמקל שאני אכתוב לך
אגרות, חולה אני שיש לך אחת, ויהי לך
פנאי להקליד בשרטוטה תקרא את אגרותי
שעל מה שאני רוצה לספר לך. אני קבלתי
חופש מהצבא, ונסעתי לבקר את אחי הלל
הנאצא באיטליה. ראיתי שם את בועז, את הלל,
את שרגא, את הלינקא ואת אשלה. הם שמחו
מאוד שבאתי לבקר אותם, הם שמחו גם שאפרתי
להם ברכות שלום, מתק, מעברה מרחלה. סיפרתי
להם שאתם בולבם רוצים שהם יבואו מהר
ארצה, ושאתם מחכים להם בקוצר רוח.
מיוחד שמחה הלינקא, כשסיפרתי לה שאחרי
שהיא תגלה ארצה ותלמד לברית, אם היא
תהיה יחד אתך בגן. היא מאוד שמחה,
כי היא רוצה לחיות חברה שלך. היא
בקשה מאני, שאכתוב לך שתשאר
באופנים, כי כשהיא תבוא ארצה, היא

NATIONAL WAR EFFORT. PLEASE USE BOTH SIDES OF PAPER

תרבה שאתה תלמד אותה לרבה על אופניים.
עוד מעט אסור לך, שהלינקה היא יכבה
נחמדה מאוד גם מהלה הוא יהי מאוד
נחמד, הוא עוד לא יודע לדבר, לכן לא
אמר לי דבר. אבל אני יודע שגם הוא רוצה
מאוד לדבר בארץ.
אמרון אתה כותב, שרחלה שולחת לכם את
הבובה שלך עליה סרבה. הבובה הזה
מתאים גם הלינקה וגם מהלה, ועליהם
אוהבים מאוד את הבובה הזה, כי הם
יודעים שבוא מתנה שלך.
הקלף מה הכול אם שרציתי לכתוב לך.
אם תרבה עוד מכתבים, תודיע לי. תודיע לי
גם כן, אם אתה רוצה שאכתוב לך.
הי שלום אמרון, ואני שולח לך נחוד הרבה
הרבה נשיקות מאותי.
מאמא

אפרון שלום לך!

בפר אמאן רציתי לכתוב לך תשובה על המכתבים שלך שהתעכבת לכתוב, ובקשת את רחלה שרק היא תכתוב, אפני שאתה מתעכב.
היום קבלתי עוד שני מכתבים שלך, ומכתב אחד היה שאתה לפני כתבת ופה היה המכתב הישן ביותר שקבלתי ממך. לכן תמשיך להבא לכתוב לבד.

אפרון אני שמח מאוד, מאוד שאתה בפר הבראת.
אני רוצה לדעת האם יצאת בפר מחדר האינוולידים או לא? תכתוב לי גם אי יצא הראשון מחדר האינוולידים אתה או נירה?
שכחתי לכתוב לך, שקבלתי גם את הנשיקה ועוד הנשיקה ועוד הנשיקה והרבה הנשיקות ששלחת לי. קבלתי את כל הנשיקות, אף אחת לא הלכה לאיבוד בדרך. היו כל כך הרבה נשיקות שכל הפנים שלי נרטבו מנשיקותיך.
אבל אין בפר, אני תיכף נשבתי את הפנים במגבת ובלת אני מחכה לנשיקות חדשות.
עוד בפר שכחתי להודיע לך, שקבלתי את אותו החיילים שמדברבל יושב על יד הפצה,

בל לא רואים את אברהם בלי. אני רוצה לספר
לך אהרון, שהאוטו הזה לא בומה לאוטו שלי.
לאוטו שלי אין בכלל גלגלי גומי, והוא נוסע
כמו טרקטור. הוא בומה קצת לאוטו וקצת
לטרקטור. אני לומד כלת איך לנהוג באוטו שלי
ואני לומד גם איך לתקן אוטו כשיתקלקל. כשאני
אחצור אהבהא, אז אני אלמד גם אותך לנהוג
באוטו ואלמדך גם לתקן אוטו. ואולי לא
אצטרך בכלל ללמדך לנהוג אוטו, אולי יהיה
תמיד בבית לידיות נמיכ, וכשאני אחצור אהבהא
תנהג לבד את האוטו לבביש ותלמוד לי לבביא
את הרחביות שלי. בכל אופן נראה, אם
לא תסכים ללמוד נהיות, לא שאני אחצור
אהבהא, אז אני אלמדך.
אהרון לא כתבת לי מי היה הרופא שרפא
אותך? ומאם הגשת לו מתנה כלשהי כמו שהוא טפל
בך ועשה אותך בריא? תכתוב לי. הכול
בא בתבך הבא.
כלת שלום לך אהרון, ואני שולח לך נשיקה
ועוד נשיקה ועוד נשיקה ועוד הרבה הרבה
נשיקות, אברהם

(57)

אהרון שלום לך.

מה שלומך אהרון? למה אינך עונה לי
על מכתבי הרבים? שלומי טוב מאוד. אני
מטייל הרבה בשדות. אני שולח לך כמה
פרחים שקטפתי בשדה. אני איננו יודע
איזה פרחים אלו, לכן אבקשך שתכתוב
לי את שם הפרחים.

הי" שלום אהרון וקבל מאתי הרבה נשיקות.

אוהבך כל

שלום לך אפרון.

אם שלחת אפרון? לאן הפסקת לכתוב אלי
מכתבים? קודם קבלתי ממך בדרך מאוד מכתבים
וגירים, ובמצרן באחרון אינני מקבל, כמה מאז.
האם אתה כועס עלי, ששלחתי לבורך תמונות על
אוטומובילים? אני לא אשם בכך, לא אבאתי
בתמונות תמונות על אוטומובילים. רק פעם
אחת אבאתי תמונה של ילד קטן על אוטו,
תיכף שלחתי אותה לבורך. האם קבלת כבר
את התמונה כמו? ואולי לא אבא חן
בעיניך הבגדים הקטן ששלחתי לך? ואולי אתה
בכלל לא כועס עלי, אולי אתה עסוק בעבודות?
אם אתה עסוק כל כך שאין לך פנאי לכתוב
לי מכתב, אז תגיד לרחלה אם שאתה רוצה
לספר לי, ורחלה תכתוב לי, או שאתה
יכול לקבל יום שבת ותכתוב אל
כרכב מכתבים עם גירים וכל יום תתן
לרחלה מכתב עם גיר והיא תשלח לי כבול.
אתה יכול לעבוא סימן אחר, העיקר שתשלח
לי מכתבים וגירים, אחרת אהיה עצוב.

רחלה כתבה לי שאתה יודע כל החדשות
מהמלחמה, בכדי שתדע לזה יותר חדשות - אכתוב
לך מה אנו לומדים. אם כן דע אחרון שבלתי
אנו לוחמים כביכול עם היטלר - באמת. אבל לדיין
לא הינצלתנו להרוג אותו וגם לא תפסנו אותו.
יש. לו להיטלר הרבה גרמנים שהם עובדים לו
להלחם, לכן נלחמים אנו בהם. אנו נלחמים בהם
גם ביום וגם בלילה. אנו יורים עליהם כל הזמן,
הם גם יורים עלינו. אבל הם לא יודעים
לירות טוב, לכן לא אף פעם לא פגעו בנו.
אתה לבטח רוצה לדעת, מתי נצאר להרוג אותם,
הכדי שתיצאר המלחמה ושאחזור הביתה. אינני יכול
לענות לך. אני לבד אינני יודע. הגרמנים מפחדים,
הם מתחבאים בחפירות ובבתים וקשה לראות אותם.
אבל אין בכך, פעם בשהם לא יהיו בנו, נתגנב
אליהם בלט ונהרוג את כולם או ניקח אותם
בשבי, אולי אם תיצאר המלחמה. בינתיים יכול
אתה להסתיק לכתוב לי, לא הרבה מכתבים.
הוי שלום ובריא מהרון וקבל מאני הרבה
נשיקות חמות ומה הכול. מברכתך

אחרון שלום לך!

בבאן באחרון קבלתי פרידה מכתביך
מאיך. אני מאוד שמח כשאני מקבל מכתב מאיך. כך
מאכתבה אחד לא שמחתי כל כך. אתה בקשת מאני
שאכתוב לך סיפורים, ואני לא יודע לכתוב סיפורים, אני יודע
רק לכתוב עתם מכתבים. לכן לא שמחתי מאכתבה
הזה. היה לי חבל, שאינני יכול לעשות מה שבקשת מאני.
אך אין פרה אחרון. אם לא שמחתי מאכתבה שבקשת
מאני סיפור, אפני שאינני יודע לכתוב סיפורים, לכן שמחתי
פרידה מאוד מכתבה אחר שלך. עוד אל פלא לא
שמחתי כך פרידה מכתבה, כאשר שמחתי מכתבך
שכתבת בו, שאתה בפרי לצאת פריא ויצאת בפרי
מהאינוולידה ושאתה נמצא בפרי. בבן יחד עם כל
הילדים. אני מאוד, מאוד שמחתי, אבל לא יכלתי מה
לעשות בשמחה שלי. קשה מאוד לשאות לפרי. רציתי
לעשות מסיבה או חגיגה, ולא היה לי עם מי לעשות.
את מה עשיתי? פשוט עשיתי חגיגה לעצמי. נכון, שהיה מחיק
לעשות לבד חגיגה. אבל לא יכולתי לעשות אחרת.
אני שמחתי מאוד מכתבך, לכן רציתי לעשות חגיגה.
אך לא היה לי מתי מי להכין לשמחה הזו. לכן
הכנתי רק את עצמי, וכה הכול. כלה אספר לך
קצת, איך סיפרתי את החגיגה, בשבילי לבדי.
ראשית, ציחצחתי את הנעלים שלי שיהיו יותר יפים,
אחרי כה החלפתי את הבגדים. אצלינו יש כלה
פרידה בוקר, אני עוד יותר מאוחר בערב-מנחם, לכן
היו הנעליים שלי רטובות ומלוכלכות. נתתי עוד אחר
נעליים שהיו יפות ומבוחבחות והלכתי הלוה. הלכתי
מתוך כהירות, שלא אלכלך את הנעליים. אפני שכה לא
יפה לבוא לחגיגה בנעליים מלוכלכות. הלוה קנתי

אל אצונים, סוכריות ועוגות. לקחתי את הדברים
שקניתי והלכתי לאמלדה של חיילים. אבאתי באחת
הפינות שולחן קטן, שאף אחד לא ישב על ידו. אני
ישבתי על ידו. פרשתי את הניר הלבן - במקום אפה,
סידרתי את כל הדברים הטובים על השולחן, והתחלתי
בחגיגה. הבטלרתי מאוד שלא היו פרחים על השולחן
אבינו חורף וכל העצות מכוסים בשלג, לכן אין פרחים.
כלות איך התחלתי את החגיגה. בתחילת האכתבתי לא
רציתי לשלות לך, שבשבילי הגירה שאתי לוד אשרו
הכיסים שלו. ובדבר [redacted] טוב מאוד, בדבר יקר לי מאוד
מאוד. אתה יודע מה זה? האכתבים שלכם. לקחתי
אתי את כל האכתבים, שלך של נירה ושל רחלה.
וכך התחלתי את החגיגה שלי: הוצאתי את האכתבים
מהכיס סידרתי אותם לפי סדר והתחלתי לקרוא בהם
מהתחלה. מהרגע שהתחלתי לקרוא את האכתבים, לא
הייתי כבר יחידי בחגיגה שלי. אם נגמר היה לי שאתה,
נירה ורחלה, כולכם אשתתפים יחד אתי בחגיגה.
כך גילגלתי כל הדרך וקראתי את האכתבים שלכם, בשרתי
לקרוא את כל האכתבים והתחלתי אחרש לקרוא אותם.
קראתי וקראתי עד שנגש אלי ילד הלובר באמלדה הזו
שישבתי בה, ואמר לי שבבר מאוחר מאוד ודריך לסגור בבר
את האמלדה. אספתי את כל האכתבים ושמתי אותם בכיס.
בינתים ראיתי שלכתי. בכלל שיש לי בבדים טובים. הייתי
עסוק בקריאת האכתבים עד שלכתי לאכול את הדברים
הטובים שקניתי. אני קראתי לילד הלובר באמלדה, סיפרתי לו שיש
לי בן שמו אברון, ושאברון הייה חולה וכלה אברון הדבריא.
לבסוף כה עליתי לי חגיגה, [redacted] קניתי הרבה דברים טובים
שחלבתי לאכול אותם. אך כיון [redacted] שלי הייה בחגיגה

דבר הרבה יותר טוב, אכל הדברים הטובים שקיבלתי,
לכן לא אכלתי אותם והשארתי אותם. אל תסרתי לילד
את כל הדברים הטובים, ואמרתי לו שיקרא לחברים שלו,
ובוקר אחד יאכלו את הדברים הטובים ושלחו גם הם לבבור
מה שאמרון הדריא. אבל נשארה הרגישה שלי.
ובלב נשאר גם האמתה שלי.

בשם אומר לך שלום רב מאמרון ומהבא
שתמיד תהיה בריא. תמסור שלום לכל הילדים ולאמא.
ואם עוד בדרך אני להוסיף הרבה, הרבה נשיקות מאות.

הדברים

(69)

שלום רב לך אבי יקר,

אני אמנם קבלתי אגרתך ארוכה וגם נירה כ
לי כאב עינים, רק אתה לא כתבת כלום. א
אני רוצה שלהבא גם אתה תכתוב לי.

ראשית תכתוב לי לאן נסעת לרפסוס. אר
הכבדת בשלמותך? בחלה כך כתבה לי
נסעת לרפסוס אתה מהכבדת, ואני לא יודע
שנית תכתוב לי אם עליתם ארצה מהר? ו
ראית שם, בחיים, ראית אתה הסברתא ואת
ואם אי לדבר. לצאתי לשאול אותך בחיים להבדיל כ
לך בחיים? ואינו חגיגה הייתה פנים שלהבדיל
הרחק? אני רוצה גם לדעת איך הסתדרנים
בחיים, האיכה מדבר אתה "שלו", ואי לוד "שלו" ב
בכלל, ואיכה יהיים שניים הייתה הבאה ריקן ותכבה
לי הכול על הגן.

ואני רוצה אבי כן, שתכתוב לי על עצם כל אני
אתכם שלא שאלתי אותכם בשלום.

כלת אכתוב לך קצת עלי. ראשית אני בריא
לך שאני כלי הכתוב מריאו. שנית, אני אסיר לך
כדי בגדים לעמוד בהגדות, ואני יודע וכבר ל
לנהוג אותו. פעם אחת שנהגתי את האוטו על
הייתי עובדת באמצע הכביש לעבור את האוטו.

יודע למה? אם אתה לא נחשדת, אז אני אספר
באוזנו כמן שנסעתי את האוטו על הכביש, הרחוב
סופרת רוזן ומהסופרת היה כל כך הרבה חול בא
שפשוט לא יכולתי לראות שום דבר, אפילו את ה
לא ראיתי. אז הדלקתי את הפנסים באיטו ונזר
שאוכל להאשיך לנסוע כאן שנוסעים בלילה בשרוול
אבל גם הפנסים לא עזרו. והרוח שפיה באויר הפ
את אור הפנסים וגם אז לא ראיתי שום דבר
אפילו את הכביש לא ראיתי. אז אני חשבתי ש
אאשיך לנסוע אני עלול לרדת עם האוטו מהכביש
והאוטו יכול להתהפך. חשבתי קבעת מה לעשות ו
שאני אעצור את האוטו, ואעמוד באמצע הכביש ואת
לפי הנסיעה הראשון. כך אני גם עשיתי. עמדתי. ראיתי
שמסתיים הלילה. כשהגעתי הבאוירה ושוב יכולתי לרא
את הכול, הפעלתי את האוטו והמשכתי בדרכי. זה
הסיפור.

עכשיו אני רוצה לחזור עוד פעם לרגע שתבטחתי לי הרב
אברבנאל. קבעת נסעתי לרחוב שהיא נקבעתי וקיבלת ת
לבד.

אחרון, רבאטור מרגישת שלום לכל ילדי הבן ואשתי
שלום רב לך אברהם ונקבל הרבה עשיקות מאת

(61)

אפרון שלום לך!

קבלתי אתאוז באה צילונות' ניר יפים-אלו, על צלמון ניר כפר, אבתוב
לך אבתבה, ואספר לך מאין קבלתי את הניר הכפר, ולאור מי הכינו
ניר יפים אלו.

אתה יודע אפרון, שישנם כלתי הרבה ילדים פליטים, אין להם הורים
אין להם בית. את הילדים מאסנים באלף, אספו בחיילים, סיפרו אותם
בתים טובים, קבלו להם אטפלים ומטפלות, והילדים חיים בבתים אלה לה
יוכלו לעלות ארצה.

בכל חג מכינים-בחיילים יחד עם הילדים-מסיבה יפה: באסיבה
חלקים בחיילים שי לילדים. כיון שלא כל בחיילים יכולים לבוא לאסיבה,
ן הכינו את הניר הכפר, וכל חייל אבריל-לשי שלו-אבתבה בתוב
ל ניר כה.

אתאוז לבדתי כל הים, בארצות מבילות הרבה לילדים. אחרי שנארנו
ות הלבנה, נתנו לי בתתנה באה צילונות ניר, שאובל לבתוב לילדים
בתבים לילדים שלי.

אם ניר כה אובא מן בלינק-תודיע לי תיכף, אב אבתוב לך עוד
בתבים על ניר כה. שלום רב לך אפרון, ושלום לכל הילדים ולמטפלות.
אני מנשק אותך מתוך מאוד. אברהם